

Категорія справи № 350/659/20: Цивільні справи (з 01.01.2019); Справи позовного провадження; Справи у спорах, що виникають із сімейних відносин, з них.

Надіслано судом: 02.11.2020. Зареєстровано: 03.11.2020. Оприлюднено: 04.11.2020.

Дата набрання законної сили: 20.10.2020

Номер судового провадження: 22-ц/4808/952/20

Справа № 350/659/20

Провадження № 22-ц/4808/952/20

Головуючий у 1 інстанції Максимів І. В.

Суддя-доповідач Максюта

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

20 жовтня 2020 року м. Івано-Франківськ

Івано-Франківський апеляційний суд в складі:

головуючого (суддя-доповідач) Максюті І.О.,

суддів Васишлишин Л.В., Горейко М.Д.,

секретаря Мельник О.В.,

з участю апелянта ОСОБА_1 та його представника ОСОБА_2 , відповідача ОСОБА_3 та її представника ОСОБА_4 , представника органа опіки та піклування Фединяка С.І.,

розглянувши у відкритому судовому засіданні справу за позовом ОСОБА_1 до ОСОБА_3 , третя особа Комісія з питань захисту прав дитини Рожнятівської районної державної адміністрації, про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини, за апеляційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Рожнятівського районного суду Івано-Франківської області, ухвалене суддею Максимівим І.В.15 червня 2020 року в селищі Рожнятів Івано-Франківської області, повний текст якого складено 19 червня 2020 року,

в с т а н о в и в :

У травні 2020 року ОСОБА_1 подав позов до ОСОБА_3 про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини, обґрунтовуючи позовні вимоги тим, що проживав разом з відповідачкою у Республіці Польща однією сім'єю без реєстрації шлюбу, де ІНФОРМАЦІЯ_1 у них народився син ОСОБА_5 . 27 жовтня 2019 року вони разом повернулися в Україну, де спільно проживали в його будинку в селищі Брошнів-Осада Рожнятівського району. Однак невдовзі після повернення в Україну їхні фактичні шлюбні відносини та спільне проживання припинилися, а відповідачка разом з малолітньою дитиною переїхала до своїх батьків у с. Суходіл Рожнятівського району, де проживає з дитиною по даний час. Маючи намір брати участь у вихованні та спілкуванні з сином, він звернувся до органу опіки та піклування з заявою про визначення способу та порядку його участі у вихованні дитини, і рішенням комісії з питань захисту прав дитини Рожнятівської районної державної адміністрації йому було встановлено порядок його участі як батька у вихованні дитини шляхом побачення двічі на тиждень по дві години у вихідні дні за попередньою домовленістю з матір'ю дитини. Однак, не зважаючи на зазначене рішення комісії, відповідачка перешкоджає йому у

спілкуванні та вихованні сина. Просив зобов'язати ОСОБА_3 не чинити йому перешкоди у спілкуванні з малолітнім сином ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , визначивши наступний порядок його участі у вихованні дитини: двічі на тиждень по дві години у вихідні дні (а.с.2-3).

Рішенням Рожнятівського районного суду Івано-Франківської області від 15 червня 2020 року в задоволенні позову ОСОБА_1 до ОСОБА_3 , третя особа Комісія з питань захисту прав дитини Рожнятівської районної державної адміністрації, про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини відмовлено (а.с.26-30).

Не погодившись з рішенням суду ОСОБА_1 подав апеляційну скаргу, у якій посилається на його незаконність, ухвалення з порушення норм матеріального і процесуального права.

Апелянт зазначає, що не погоджується із висновком суду щодо ненадання ним жодних належних та допустимих доказів створення перешкод з боку відповідачки у вихованні та побаченні з малолітнім сином. Через те, що відповідачка не дозволяла спілкуватися і бачитися із сином, він змушений був звертатися в комісію захисту прав дитини Рожнятівської РДА, рішенням якої було встановлено порядок його участі, як батька дитини, у вихованні сина. Однак, відповідачкою чинились перешкоди (не відповідала на його дзвінки для погодження часу побачень, 16.05.2020р. взагалі не дозволила бачитись з дитиною), з приводу чого він звертався і в комісію з питань прав дитини, і в поліцію.

Наголошує, що представник третьої особи (комісії з прав дитини) в судовому засіданні підтвердила, що комісією було встановлено порядок участі батька у вихованні та спілкуванні з дитиною, однак відповідачкою чинилися перешкоди у побаченнях, через що він неодноразово звертався із скаргами на дії відповідачки.

Також зазначив, що належним доказом чинення перешкод є лист Рожнятівського відділення поліції Калуського ВП ГУ НП в Івано-Франківській області від 23.03.2020р. та талон-повідомлення єдиного обліку № 1642 про прийняття та реєстрацію його заяви про створення відповідачкою перешкод у спілкуванні з дитиною. Крім того, сама відповідачка в судовому засіданні не заперечувала, що були випадки, коли він не зміг побачитись з дитиною, зокрема і 16.05.2020р.

З цих підстав рішення суду скасувати, ухвалити нове рішення, яким задовольнити позовні вимоги, зобов'язавши ОСОБА_3 не чинити йому перешкод та надавати дозвіл на побачення з дитиною в дні та години, встановлені комісією з прав дитини (а.с.35-36).

ОСОБА_3 подано відзив на апеляційну скаргу, в якому зазначено про необґрунтованість і безпідставність апеляційної скарги. Вважає, що пояснення представника служби у справах дітей Рожнятівської РДА є оціночним. Більше того, сама ж представниця третьої особи вказала, що ОСОБА_1 пише численні скарги у різні інстанції, які в подальшому в процесі перевірок не знаходять свого підтвердження. Крім того, у справі за її позовом до ОСОБА_1 про стягнення аліментів на утримання дитини в розмірі 2000 грн він заперечував позов і визнав його на суму 950 грн. А сама по собі незгода апелянта з оскаржуваним рішенням не є підставою для його скасування. З цих підстав просить апеляційну скаргу залишити без задоволення, а рішення суду без зміни (а.с.42-47).

Інші учасники справи правом на подання відзиву не скористались, що відповідно до ч.3 ст.360 ЦПК України не перешкоджає перегляду рішення суду першої інстанції в апеляційному порядку.

Вислухавши пояснення апелянта ОСОБА_1 та його представника ОСОБА_2 , відповідача ОСОБА_3 та її представника ОСОБА_4 , представника органа опіки та піклування Фединяка С.І., доповідь судді, дослідивши матеріали справи та перевіривши, відповідно до ст.367 ЦПК України, законність і обґрунтованість рішення суду першої інстанції в межах доводів апеляційної скарги, обговоривши доводи апеляційної скарги, колегія суддів дійшла висновку, що апеляційна скарга є обґрунтованою, виходячи з таких підстав.

Судом встановлено, що батьками малолітнього ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 є ОСОБА_1 та ОСОБА_3 , що підтверджується копією свідоцтва про народження та не заперечується сторонами (а.с. 6).

Як встановлено із пояснень сторін, на даний час вони проживають окремо, в різних населених пунктах, шлюбні відносини припинили, дитина проживає разом з матір'ю по АДРЕСА_1 .

Рішенням комісії з питань захисту прав дитини Рожнятівської районної державної адміністрації № 396/04-13 від 24 грудня 2019 року, ОСОБА_1 встановлено наступний порядок участі у вихованні малолітнього сина ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 : двічі на тиждень по дві години у вихідні дні за попередньою домовленістю з матір'ю дитини ОСОБА_3 (а.с.8).

Сторони не оспорюють рішення органу опіки і піклування № 396/04-13 від 24 грудня 2019 року щодо встановленого порядку участі позивача у вихованні малолітнього сина ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_3 .

Із змісту листа Рожнятівського відділення поліції Калуського ВП ГУ НП в Івано-Франківській області від 23.03.2020 № 1047/4-012020 встановлено, що 22.03.2020 року надійшло повідомлення ОСОБА_1 про те, що колишня дружина ОСОБА_3 чинить перешкоди у побаченнях з дитиною, хоча йому органом опіки та піклування Рожнятівської РДА призначено відповідний час для побачень. Зазначено, що дане питання не відноситься до компетенції поліції та направлено листа службі у справах дітей Рожнятівської РДА (а.с.19).

В матеріалах справи наявний талон-повідомлення єдиного обліку № 1642 про прийняття і реєстрацію заяви ОСОБА_1 від 16.05.2020 про те, що його колишня дружина ОСОБА_3 не дає бачитися із спільною дитиною та чинить перешкоди у спілкуванні з сином (а.с.19-20).

Відмовляючи у задоволенні позову, суд першої інстанції виходив з того, що жодних належних та допустимих доказів створення перешкод з боку відповідачки у вихованні та побаченні позивача з малолітнім сином позивачем не надано, дійшов висновку про відмову у задоволенні позову.

З такими висновками суду першої інстанції не погоджується колегія суддів з огляду на наступне.

Статтями 12, 81 ЦПК України передбачено обов'язок сторін доводити ті обставини, на які вони посилаються як на підставу своїх вимог або заперечень, крім випадків, встановлених цим Кодексом.

Відповідно до ст.76 ЦПК України, доказами є будь-які дані, на підставі яких суд встановлює наявність або відсутність обставин (фактів), що обґрунтовують вимоги і заперечення учасників справи, та інших обставин, які мають значення для вирішення справи.

Згідно зі ст.77 ЦПК України, належними є докази, які містять інформацію щодо предмета доказування. Предметом доказування є обставини, що підтверджують заявлені вимоги чи заперечення або мають інше значення для розгляду справи і підлягають встановленню при ухваленні судового рішення.

Статтею 18 Конвенції про права дитини від 20 листопада 1989 року, ратифікованої Україною 27 лютого 1991 року (далі - Конвенція), визначено принцип загальної та однакової відповідальності обох батьків за виховання і розвиток дитини, а також встановлено, що найкращі інтереси дитини є предметом їх основного піклування.

Частиною першою статті 3 Конвенції визначено, що в усіх діях щодо дітей, незалежно від того, здійснюються вони державними чи приватними установами, що займаються питаннями соціального забезпечення, судами, адміністративними чи законодавчими органами, першочергова увага приділяється якнайкращому забезпеченню інтересів дитини.

Згідно статті 9 Конвенції держави-учасниці поважають право дитини, яка розлучається з одним чи обома батьками, підтримувати на регулярній основі особисті відносини і прямі контакти з обома батьками, за винятком випадків, коли це суперечить найкращим інтересам дитини.

У статті 7 Конвенції передбачено, що кожна дитина має право знати своїх батьків і право на їх піклування.

На рівні внутрішнього законодавства України принцип урахування найкращих інтересів дитини викладно у частині восьмій статті 7 СК України та у статті 11 Закону України «Про охорону

дитинства», згідно з положеннями яких регулювання сімейних відносин має здійснюватися з максимально можливим урахуванням інтересів дитини; предметом основної турботи та основним обов'язком батьків є забезпечення інтересів дитини.

Відповідно до статті 15 Закону України «Про охорону дитинства» дитина, яка проживає окремо від батьків або одного з них, має право на підтримання з ними регулярних особистих стосунків і прямих контактів.

Згідно із статтею 141 Сімейного кодексу України мати, батько мають рівні права та обов'язки щодо дитини, незалежно від того, чи перебували вони у шлюбі між собою. Розірвання шлюбу між батьками, проживання їх окремо від дитини не впливає на обсяг їхніх прав і не звільняє від обов'язків щодо дитини.

Відповідно до статей 150-152, 154, 155 СК України батьки зобов'язані піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток. Батьки мають право обирати форми та методи виховання, крім тих, які суперечать закону, моральним засадам суспільства, звертатися до суду за захистом прав та інтересів дитини. Право дитини на належне батьківське виховання гарантоване законом. Батьківські права не можуть здійснюватися всупереч інтересам дитини.

Згідно статті 153 СК України мати, батько та дитина мають право на безперешкодне спілкування між собою, крім випадків, коли таке право обмежене законом.

Відповідно до статті 157 СК України питання виховання дитини вирішується батьками спільно. Той з батьків, хто проживає окремо від дитини, зобов'язаний брати участь у її вихованні і має право на особисте спілкування з нею. Той з батьків, з ким проживає дитина, не має права перешкоджати тому з батьків, хто проживає окремо, спілкуватися з дитиною та брати участь у її вихованні, якщо таке спілкування не перешкоджає нормальному розвитку дитини.

Відповідно до статті 159 СК України, якщо той з батьків, з ким проживає дитина, чинить перешкоди тому з батьків, хто проживає окремо, у спілкуванні з дитиною та її вихованні, зокрема він ухиляється від виконання рішення органу опіки і піклування, другий з батьків має право звернутися до суду з позовом про усунення цих перешкод. Суд визначає способи участі одного з батьків у вихованні дитини (періодичні чи систематичні побачення, можливість спільного відпочинку, відвідування дитиною місця його проживання тощо), місце та час їхнього спілкування з урахуванням віку, стану здоров'я дитини, поведінки батьків, а також інших обставин, що мають істотне значення. В окремих випадках, якщо це викликано інтересами дитини, суд може обумовити побачення з дитиною присутністю іншої особи.

Системний аналіз наведених норм матеріального права дає підстави вважати, що батько, який проживає окремо від дитини, також має право на особисте спілкування з нею, а мати не має права перешкоджати батьку спілкуватися з дитиною та брати участь у її вихованні, якщо таке спілкування не має негативного впливу на нормальний розвиток дитини.

Відповідно до частин четвертої, п'ятої статті 19 СК України при розгляді судом спорів щодо участі одного з батьків у вихованні дитини обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого належною юридичною особою.

Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору на підставі відомостей, одержаних у результаті обстеження умов проживання дитини, батьків, інших осіб, які бажають проживати з дитиною, брати участь у її вихованні, а також на підставі інших документів, які стосуються справи.

У § 54 рішення Європейського суду з прав людини від 07 грудня 2006 року № 31111/04 у справі «Хант проти України» зазначено, що між інтересами дитини та інтересами батьків повинна існувати справедлива рівновага (рішення у справі «Olsson v. Sweden» (№ 2) від 27 листопада 1992 року, Серія А, № 250, статті 35-36, § 90) і, дотримуючись такої рівноваги, особлива увага має бути до найважливіших інтересів дитини, які за своєю природою та важливістю мають переважати над інтересами батьків. Зокрема, стаття 8 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод не

надає батькам права вживати заходів, які можуть зашкодити здоров'ю чи розвитку дитини (рішення у справі «Johansen v. Norway» від 07 серпня 1996 року, § 78).

Доводи відповідачки про те, що вона не чинила позивачу перешкод у спілкуванні з сином, що вона зацікавлена у спільному вихованні сина, є необґрунтованими та спростовуються матеріалами справи.

Із матеріалів, наданих Рожнятівським відділенням поліції Головного управління національної поліції в Івано-Франківській області на виконання вимог ухвали апеляційного суду встановлено, що як позивач, так і відповідачка неодноразово зверталися в органи поліції з приводу чинення перешкод у спілкуванні з дитиною.

Так, матеріалами перевірки № 228 (розпочато 22.03.2020р.), № 597 (розпочато 20.06.2020р.), № 758 (розпочато 27.07.2020р.) за заявою ОСОБА_1 встановлено, що останній звертався в Рожнятівське відділення поліції із заявами про те, що його дружина ОСОБА_3 не виконує рішення служби у справах дітей, чинить перешкоди у побаченні із дитиною. Матеріали перевірки по повідомленнях ОСОБА_1 зареєстровано в ЖЕО № 2244. Перевірками було встановлено, що між ОСОБА_3 та ОСОБА_1 виникають непорозуміння, дружина чинить перешкоди у побаченні із спільною дитиною. Зазначено, що позивач попередньо не домовляється з відповідачкою про час відвідування сина згідно встановленого рішенням органу опіки та піклування Рожнятівської райдержадміністрації часу.

Із рапорта помічника чергового Рожнятівського відділення поліції Калуського відділу ГУНП в Івано-Франківській області встановлено, що 16.05.2020 року отримано заяву від ОСОБА_1 та зареєстровано ЄО за № 1642. В результаті опрацювання інформації встановлено, що 16.05.2020р. надійшло повідомлення із служби 102, що за адресою АДРЕСА_1 колишня дружина ОСОБА_3 не дає бачитись з дитиною, на телефонні дзвінки не відповідає. По даному факту заявнику ОСОБА_1 та ОСОБА_3 надано роз'яснення. Обидві сторони від написання заяви та дачі пояснень відмовились.

Матеріалами перевірки № 1141 (розпочато 10.12.2019р.), № 1139 (розпочато 12.12.2019р.), № 759 (розпочато 25.07.2020р.) за заявою ОСОБА_3 встановлено, що колишній співмешканець ОСОБА_1 вчиняє конфлікти під час відвідування малолітнього сина ОСОБА_5, вчиняє насильство, скандалить. Просила вжити заходів.

Службою у справах дітей Рожнятівської районної державної адміністрації надано пояснення та заяви ОСОБА_1, датовані 11.12.2019р., 26.03.2020р., 30.03.2020р., 09.06.2020р., 27.07.2020р., 25.08.2020р., з яких встановлено наступне. Заявник просить відреагувати на його звернення, оскільки приїхавши в АДРЕСА_1 до свого малолітнього сина, але ОСОБА_3 перешкоджає йому у зустрічі з дитиною, не дає можливості спілкуватись, залишає дитину без належного нагляду та вчиняє дії, які несуть загрозу життю і здоров'ю дитини.

10.04.2020 року Рожнятівською районною державною адміністрацією надано відповідь за № К-68 на звернення ОСОБА_6 про те, що за даним заявами здійснено перевірку та встановлено, що жодних претензій до виконання матір'ю своїх обов'язків від сімейного лікаря малолітнього ОСОБА_5 немає, дитина доглянута, розвивається згідно віку, мати систематично звертається на огляди та за консультаціями, стан здоров'я дитини задовільний. Начальником служби у справах дітей проведено бесіду із відповідачкою щодо виконання батьківських обов'язків та неприпустимість чинення нею перешкод у спілкуванні батька з дитиною. Мати заперечує створення перешкод. Однак підтвердила, що у них виникають сварки із батьком сина, оскільки вона вважає, що речі, які він приносить, не якісні, а іграшки не відповідають віку дитини. Зважаючи на те, що діють карантинні заходи, з метою безпеки просила тимчасово обмежити спілкування батька з дитиною і сподівається на розуміння з його боку.

Також Службою у справах дітей Рожнятівської районної державної адміністрації надано заяву ОСОБА_3 від 27.07.2020р., в якій вона просить застосувати заходи до ОСОБА_1, батька спільної дитини ОСОБА_5, у зв'язку з порушеннями, а саме: неправильно поводить з дитиною; приносить дитині цукерки, хоча дитина ще знаходиться на грудному вигодовуванні; дає дитині мобільний телефон та робить фотозйомки, що дитині шкодить.

ОСОБА_3 надала роздруковку телефонних викликів, зазначаючи, що вона мала наміри узгодити з позивачем час побачення з дитиною.

Посилання відповідачки на те, що позивач при кожному відвідуванні дитини безпідставно викликає поліцію, влаштовує скандали біля будинку матері дитини, пише скарги в різні установи і сам своїми діями провокує сварки і скандали не приймаються до уваги, оскільки ці факти не можуть нівелювати право позивача на побачення з дитиною, а непорозуміння між батьками з приводу виховання та харчування дитини не можуть бути підставою для обмежень батькові у спілкуванні з дитиною.

Не може бути підставою для обмеження у спілкуванні батька з дитиною також і введення на території України карантинних заходів.

Жодних обставин або належних чи допустимих доказів, які б унеможливили право батька на спілкування з малолітньою дитиною, чи обставин, які б свідчили, що спілкування батька з дитиною перешкоджає нормальному розвитку дитини, не встановлено, а тому, враховуючи інтереси дитини та її права на спілкування і виховання не тільки з боку матері, а й з боку батька, та права батька на участь у вихованні і спілкуванні з дитиною, позовні вимоги є обґрунтованими.

Отже, із матеріалів справи вбачається наявність непорозуміння сторін (батька та матері дитини) щодо участі у вихованні сина та встановлено, що між батьками дитини склалися неприязні стосунки.

Також встановлено, що відповідач чинить перешкоди у спілкуванні позивачу з дитиною, так як поведінка сторін свідчить про виникнення конфліктів між сторонами під час відвідування малолітнього сина ОСОБА_5 .

Посилання відповідачки ОСОБА_3 на те, що позивачу не чинилися перешкоди у спілкуванні та побаченнях з сином, тому її права та інтереси ніяким чином не порушені, суд взяти до уваги не може та критично оцінює вказане твердження, оскільки між сторонами склалися неприязні стосунки, що стало перешкодою для спільного вирішення питань, пов'язаних з участю позивача у спілкуванні з дитиною.

З огляду на зазначене колегія суддів дійшла висновку про необхідність усунення перешкод батьку малолітньої дитини у спілкуванні з сином шляхом зобов'язання відповідачку не чинити перешкоди позивачеві у спілкуванні з дитиною та визначити дні побачень.

Встановлюючи порядок побачень батька з малолітнім сином ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , врахувавши інтереси дитини, які мають пріоритет над інтересами батьків, а також закріпленій у положеннях міжнародних норм та норм чинного законодавства України принцип рівності батьків у реалізації права на вільне спілкування з дитиною та участь у її вихованні, активне бажання батька брати участь у вихованні та спілкуванні зі своїм сином, взявши до уваги висновок органу опіки та піклування, колегія суддів дійшла висновку про можливість визначення порядку періодичних тимчасових побачень батька з сином, оскільки право батька на спілкування з сином є його незаперечним правом, а спілкування малолітньої дитини з батьком відповідає її інтересам.

За таких обставин, виходячи з меж розумного балансу дотримання інтересів обох сторін і, перш за все, інтересів дитини, з необхідності дотримання прав батьків у наданні їм часу на спілкування з дитиною, суд приходиться до висновку про задоволення позовних вимог позивача, усунувши перешкоди батьку ОСОБА_1 у спілкуванні з малолітньою дитиною ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , шляхом зобов'язання відповідачки ОСОБА_3 не чинити перешкоди позивачеві у спілкуванні з дитиною. Визначити такий порядок участі батька ОСОБА_1 у вихованні та спілкуванні малолітнього сина ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 : двічі на тиждень по дві години у вихідні дні з 10.00 години до 18.00 години.

Суд апеляційної інстанції дійшов висновку про те, що визначення саме такого способу участі у спілкуванні та вихованні дитини є таким, що відповідає віковим потребам малолітнього сина та за сумлінного відношення батька до виконання свого обов'язку буде достатнім для забезпечення участі батька у процесі виховання дитини.

За таких обставин, рішення суду першої інстанції підлягає скасуванню, оскільки судом неповно встановлені обставини справи, які мають значення для вирішення справи, та ухвалення нового рішення про задоволення позову.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст.374, 376, 381-384 ЦПК України,

п о с т а н о в и в :

Апеляційну скаргу ОСОБА_1 задовольнити.

Рішення Рожнятівського районного суду Івано-Франківської області від 15 червня 2020 року скасувати.

Ухвалити нове рішення, яким позов ОСОБА_1 до ОСОБА_3 , третя особа орган опіки та піклування в особі Комісії з питань захисту прав дитини Рожнятівської районної державної адміністрації, про усунення перешкод у спілкуванні та вихованні дитини задовольнити.

Усунути перешкоди батьку ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , паспорт серія НОМЕР_1 , проживаючого по АДРЕСА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , проживаючого по АДРЕСА_1 шляхом зобов'язання відповідачки ОСОБА_3 , ІНФОРМАЦІЯ_6 , проживаючої по АДРЕСА_1 , не чинити перешкоди позивачеві у спілкуванні з дитиною.

Визначити такий порядок участі батька ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_5 , у вихованні та спілкуванні малолітнього сина ОСОБА_5 , ІНФОРМАЦІЯ_2 : двічі на тиждень по дві години у вихідні дні з 10.00 години до 18.00 години.

Постанова набирає законної сили з дня прийняття, однак може бути оскаржена в касаційному порядку безпосередньо до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня складення повного судового рішення.

Головуючий

І.О. Максюта

Судді:

Л.В. Васишин

М.Д. Горейко

Повний текст постанови складено 30 жовтня 2020 року.